

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie C-281/04 P Michael Leighton, Graham French i John Steven Neiger przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich oraz Johnowi Pascoe, Richardowi Micklethwaitowi i Ruth Margaret Micklethwait⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga na beczynność — Brak wszczęcia postępowania z tytułu uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Oczywista niedopuszczalność)

(2005/C 296/17)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-281/04 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, które wpłynęło w dniu 25 czerwca 2004 r., wniesione przez Michaela Leightona, Grahama Frencha i Johna Stevena Neigera (adwokat: J. Barnett), w której drugą stroną byli: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa M. Shotter) oraz John Pascoe, Richard Micklethwait i Ruth Margaret Micklethwait, Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet, prezes izby, J.-P. Puissochet i U. Löhmus (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Michael Leighton, Graham French i John Steven Neiger zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 11.9.2004

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Centrale Raad van Beroep z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie D. P. W. Hendrix przeciwko Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

(Sprawa C-287/05)

(2005/C 296/18)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 18 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Centrale Raad van

Beroep (Niderlandy) z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie D. P. W. Hendrix przeciwko Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekering.

Centrale Raad van Beroep zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy świadczenie z tytułu Wajong, wymienione w załączniku IIa do rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾, należy uważać za specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia nr 1408/71 z takim skutkiem, że w odniesieniu do osób takich jak wnoszący odwołanie stosować należy wyłącznie przepis koordynujący wprowadzony przez art. 10a rozporządzenia nr 1408/71? Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie, czy zainteresowany pobierał pierwotnie (finansowane ze składek) świadczenie AAW dla młodych osób niepełnosprawnych, które z dniem 1 stycznia 1998 r. przekształcone zostało z mocy prawa w świadczenie z tytułu Wajong?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy pracownik może powołać się na art. 39 WE zastosowany przez art. 7 rozporządzenia nr 1612/68⁽²⁾ wobec Państwa Członkowskiego, którego jest obywatelem, jeżeli pracował włącznie w tym Państwie Członkowskim, ale zamieszkuje na terytorium innego Państwa Członkowskiego?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzących na pytanie pierwsze i drugie: Czy art. 39 WE wykonany przez art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 należy rozumieć w ten sposób, że zgodny jest z nim zawsze przepis prawny, który uzależnia przyznanie lub kontynuowanie świadczenia od tego, aby zainteresowany miał miejsce zamieszkania na terenie Państwa Członkowskiego, którego uregulowanie prawne znajduje zastosowanie, o ile uregulowanie to przewiduje specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia nr 1408/71 i jest wymienione w załączniku IIa do tego rozporządzenia?
4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i drugie i odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie: Czy prawo wspólnotowe (w szczególności art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 i art. 39 WE oraz art. 12 i 18 WE) należy interpretować w ten sposób, że cechy istotne Wajong stanowią wystarczające uzasadnienie dla powołania warunku miejsca zamieszkania przeciwko obywatelowi Unii, który w Niderlandach świadczy pracę w pełnym wymiarze i z tego tytułu podlega wyłącznie przepisom niderlandzkim?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149 z 5.07.1971, str. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2).